

22. VII. 1909 г

p_K59A_006053

София

Мило ми пиленце, при едно доста добро душевно разположение сядам да ти драсна няколко реда. Това душевно разположение произлиза главно от обстоятелството, че днес заедно с майка се радваме вътрешно за преминалото вчера премеждие. То не е премеждие, но една малка истинка, която Оля понесе благополучно. Тук имаме невидени до сега горещини. Върлува из града тиф и др. болести, причинени от сушата и горещините, които идат до 40°. Види се е станало нещо в стомахчето на Оля и вчера цяла ден и до 10 часа вечерта имаше силен огън. Доjde доктор Тодоров, предписа му прахчета, които тя зе с особен зор и в 10 ч вечерта огънят премина, за което помогна и мазането с оцет и днес милото ни рожбенце е здраво, весело и сега го чувам как се кикоти в коридора, а в трапезарията Ганка и майка работят нещо на машината.

Ето от де произлиза доброто ми душевно облекчено състояние.

От друга страна има и друго. Секи път, когато въпроса за протера се затръгни някъде и хората, от които зависи разрешаването му, се закучат и спират цялата работа, казвам ти откровено, че чувствавам едно облекчение при мисълта че няма да стане. Може това да ти се види чудно, обаче не мога да скрия тайната си радост, когато стане нещо, което може да спре разрешението на въпроса. Сега е така. Оня ден - понеделник - се е събрала оная същата комисия, която ни отпусна мястото, за да разгледа контракта ни, а аду същата вечер да го представи на заседаващата сесия за потвърждение. Но става Калинков, който е в комисията и заявява, че трябва преди сичко по принцип да се разреши въпроса: "може ли да им се даде на тия хора място в Борис. градина на концесия"? - Ка-

линков бил на мнение да се даде на търг. И то се подразбира, че ако се даде на търг, вероятно ще се яват наддавачи, ала Вакаровци и др. и ще ни го земат от ръцете. Поради този важен въпрос, комисията ^{спира} по-нататъшните си съвещание и изпратила контракта ^{та} на юрист-консул да го прегледа и се произнесе. Значи, работата се връща още най-малко един месец назад. Аз с юрист-консулта не се познавам и нямам намерение да търся да се запозная и да го моля. Стойчеви са на гара Белово, близо до Сестримо. Ако Петър си дойде тия дни, нека той тича да гони вятъра. Аз цяло лято се пържих из Соф. улици да гоня всеки ден ха този, ха онзи, да ги убеждавам. Умръзна ми! И ето защо, сега малко се чувствавам успокоен. Нека Петър направи каквото може. Аз няма да мръдна.

Има и друга театрална новина. Тази група от нашия театър на чело на която бяха Щърбанов и Николов пишат по вестниците, че около 10 - 15 души артисти ще се отцепят от Нар. театър. Говори се много за това. Аз не съм скептик да не вярвам, защото са събрани тъкмо тия хора, които анджък могат да се разберат и сички са от оня калъп, които вечно недовоствоват: Щърбанов, Николов, Бъчваров, Христов, Янев, Бъчварова, Николова и още няколко, които са, както виждаш от тия, които не получиха повишения. Говори се много, че А. Страшимиров щял да им бъде антрепренера. Мислят зимата да прекарат в Пловдив, а лятото, както пишат вестниците: в Софийския театър. "Гладна кокошка просо сънува".

Мила ми женице, ти защо три - четири дена не си ми писала вече? Предполагам, такова предчувствие имама, че си излязла вън от града, нейде на разходка с компания, затова не ми пишеш. Или се лъжа? Парите ти да не би да са се свършили? В понеделник - 27 т.м. - ще ти пратя пари. Е, миличка, колко дена остана още? Когато получиш това писмо, ще останат тъкмо два месеца и три де-

на. Ах, да можеш по-рано да си дойдеш! Какво ще кажеш? Без тебе е пусто в къщи, бе пиленце, без теб аз не мога да работя и се чувствам самотен, самотен. Чудно е, наистина: когато си дълго при мен, почваме да си омръзваме един друг, но една неделя само разделени - изведнъж виждаме абсолютната невъзможност да живеем разделено.

Цалувам те хиляди, много пъти, сладка ми женице!

Твой верен Нася.